

Nr 207

Av herr **Alexanderson m. fl.**, angående vissa trafiknykterhetsfrämjande åtgärder.

Frågan om trafiknykterheten har under många år tilldragit sig stor uppmärksamhet från statsmakternas sida, icke minst från riksdagens. De åtgärder, som vidtagits, ha emellertid i stort sett inskränkt sig till landsvägs-
trafiken. Även i fråga om övriga trafikformer är emellertid denna fråga av stor betydelse. Problemet var föremål för utredning av 1949 års trafiknykterhetsutredning, som även i sitt år 1953 publicerade betänkande framlade vissa förslag. Dessa ha emellertid icke blivit genomförda. I direktiven för den nu arbetande 1957 års trafiknykterhetsutredning ingår även frågan om ansvar för onykterhet vid förande av andra trafikmedel än motorfordon. Ännu viktigare än att stadga straff för begångna förseelser av dylikt slag äro emellertid de förebyggande åtgärderna. Det är här i stor utsträckning fråga om trafik, som står under ansvarig ledning av antingen statliga eller kommunala myndigheter eller också större privata företag med utbyggd organisation. För denna ansvariga ledning är det givetvis av väsentlig betydelse att beträffande trafikpersonalen erhålla upplysningar om sådana förhållanden, som i fråga om körkortsinnehavarna insändas till vederbörande länsstyrelse för prövning av deras lämplighet som motorfordonsförare. Det gäller här dels uppgifter från domstolarna rörande begångna fylleriförseelser och vissa andra brott, t. ex. rattfylleri, dels uppgifter från nykterhetsnämnderna rörande bl. a. personer som ställts under övervakning på grund av alkoholmissbruk. Beträffande den trafikpersonal, som avses här ovan, förhåller det sig icke blott så, att föreskrifter om skyldighet att insända dylika uppgifter saknas, utan därutöver lägga gällande sekretessbestämmelser stora hinder i vägen för trafikföretagen att själva vidtaga åtgärder för att införskaffa uppgifterna. Detta gäller, i allt fall i praktiken, såväl för statliga myndigheter som järnvägsstyrelsen och lotsverket som för enskilda järnvägs- och spårvägsföretag.

För delgivande av sådana upplysningar skulle t. ex. det hos kontrollstyrelsen förda registret kunna användas. Vederbörande trafikledning kunde berättigas att efter anmälan av de personer, som sysselsätts i befattningar av betydelse för trafiksäkerheten, erhålla upplysningar om inkomna anmälningar till registret rörande dessa personer. Vidare kan ifrågasättas, om icke nykterhetsnämndernas ovannämnda underrättelseplikt kunde utsträ-

kas att omfatta även de här berörda kategorierna. Även andra anordningar kunna tänkas. En närmare utredning rörande dessa frågor är emellertid erforderlig. Eventuellt kan den anförtros åt den arbetande trafiknykterhetsutredningen.

Under återopandande av det anförda få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en utredning rörande behovet av och lämpliga former för underrättelser till ledning för trafiknykterhetsfrämjande åtgärder vid annan trafik än landsvägstrafik.

Stockholm den 25 januari 1960

Erik Alexanderson

Gunnar Edström

Johan Sunne

Ruth Hamrin-Thorell

Erik Svedberg

Erik Wärnberg

Carl S:son Schmidt

Eric Carlsson